"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ଏହା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ, ଏଥିରେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନୂଆ ହୁଏ, ତେଣୁ ଏହି ଯୁଗକୁ ତୁମେମାନେ ଭୁଲ ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ଛୋଟ-ବଡ ସବୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବା ପାଇଁ ସେହ୍ନର ସହିତ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି, ତାହା କ'ଣ?

ଉତ୍ତର:- ମିଠେ ବଚ୍ଚେ - ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଭୁଲ କର ନାହିଁ । ଏଠାକୁ ତୁମେମାନେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ଆସିଛ, ତେଣୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କର । କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କେବେ ବି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସିଏ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଯୋଗୀ ହୁଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ମିଠା ହୋଇଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଯୋଗୀ କୁହାଯାଏ, କାରଣ ବାବା ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା! ତୁମର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ସେହି ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ସେ ଯାହା କିଛି ଶୁଣାନ୍ତି ତାହା ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଯୋଗୀ ଏବଂ ଭୋଗୀ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଭୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । ଯୋଗୀ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମର ଯୋଗ ତ' ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର । ତାଙ୍କର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଲଗା, ତୁମର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଲଗା । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗୀ ଯୋଗୀ । ଏହି ଯୋଗ ବିଷୟରେ ଆଉ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି, ଆମେ ପବିତ୍ର ଯୋଗୀ ନା ପତିତ ଭୋଗୀ, ପିଲାମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତାନଗଣ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କାରଣ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବେହଦର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଆତ୍ମା ସବୁ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭାଇ । ସେ ଆମର ବାପା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଭୋଗୀ, ତୁମେ ହେଉଛ ଯୋଗୀ । ବାବା ନିଜର ପରିଚୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହାର ନାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ, ତେଣୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅକ୍ଷରକୁ କେବେହେଲେ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାର ଯୁଗ । ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ପବିତ୍ର ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କୁହାଯାଏ । ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାପଡୁଛି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଏହି ଦୁନିଆ ପୁରୁଣା ହେଉଛି । ବାବା ଏହାକୁ ପୁଣି ନୂଆ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ହୋଇଛୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ପରନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମା ତ ଶରୀରଧାରୀ । ଶିବବାବା ତ ଅଶରୀରୀ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଅଶରୀରୀ ଏବଂ ଶରୀରଧାରୀଙ୍କର ମିଳନ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ତୁମେମାନେ ବାବା କହୁଛ । ଏହା କେତେ ବିଚିତ୍ର ଅଭିନୟ ଅଟେ ନା । ଏହାର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କିଏ କେଉଁ ରୀତିରେ କିଏ ଆଉ କେଉଁ ରୀତିରେ ଏହି ରଥକୁ(ଶରୀରକୁ) ସଜାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ବାବା ବହୁତ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଭଗବାନୁବାଚ କହିବାକୁ ପଡୁଛି । ପୁଣି ମୁଁ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛି, ଆଉ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କେବେ-କେବେ ଭୁଲିଯାଉଛ । ଯଦି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅକ୍ଷର ଲେଖିବ ତେବେ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ, ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ ହିଁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗ ଅଟେ । ଯଦି ଯୁଗ ମନେ ଅଛି ତେବେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଏବେ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛୁ । ଦେବତାମାନେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରୁହନ୍ତି । ଯୁଗ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡୁଛି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମିଠେ ବଚ୍ଚେ, ସଂଗମଯୁଗକୁ କେବେ ହେଲେ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । ଏ କଥା ଭୁଲିଗଲେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ଭୁଲିଯିବ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଏବେ ଆମେ ବଦଳୁଛୁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳି ନୂଆ ହେଉଛି । ବାବା ଆସି ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି ତା' ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବଚ୍ଚେ-ବଚ୍ଚେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆର ଯେତେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଭିନୟ ରହିଛି । ଚକ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ-ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକେହି ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଧର୍ମ ବ୍ରହ୍ମା ସ୍ଥାପନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ତ ସମସ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ରହିବେ । ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ରାମ ରାଜ୍ୟ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ

କୁହାଯାଉଛି । ରାମ ରାଜ୍ୟ କିପରି ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି - ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ରଚୟିତା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବସି ରଚନାର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା, ବୀଜରୂପ । ବୀଜକୁ ବୃକ୍ଷପତି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ସେ ହେଉଛି ଜଡ ବୀଜ, ତାକୁ ତ' ଏପରି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ବୀଜରୁ ହିଁ ସାରା ବୃକ୍ଷ ବାହାରିଛି । ସାରା ବିଶ୍□ର କେତେ ବଡ ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ତାହା ହେଉଛି ଜଡ, ଏହା ଚୈତନ୍ୟ । ସତ୍-ଚିତ୍-ଆନନ୍ଦ ସ୍□ରୂପ, ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ବାବା, ତାଙ୍କଠାରୁ ଏତେ ବଡ ବିଶାଳ ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି । ମଡେଲ ତ ଛୋଟ ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୃକ୍ଷ ସବୁଠାରୁ ବଡ ଅଟେ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଦୁନିଆର ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ବହୁତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ତ କେବଳ ଜଣେ ବାବା ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ହଦର ବୁଦ୍ଧି ବଦଳରେ ବେହଦର ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏହି ବେହଦର ବୃକ୍ଷକୁ ଜାଣିଯାଇଛ । କେତେ ବଡ ଆକାଶ ଏହି ବୃକ୍ଷକୁ ମିଳିଛି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବେହଦକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ହିଁ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ସାରା ସୃଷ୍ଟି ହିଂସକ ହୋଇଯାଇଛି । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ହିଂସା ଆଚରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ଅହିଂସକ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦେବତା ଧର୍ମ ଯାହାକି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର, ସୁଖ, ଶାନ୍ତିରେ ରୁହନ୍ତି । କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ସର୍ବ ମନୋକାମନା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପୂରା ହୋଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆଉ କୌଣସି କାମନା ରହିବ ନାହିଁ । ଶସ୍ୟ ଆଦି ସବୁ କିଛି ଅସରନ୍ତି ମିଳିବ । ପ୍ରଥମେ ଏହି ବମ୍ବେ ନ ଥିଲା । ଦେବତାମାନେ ଲୁଣିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଗରର କୂଳରେ ରହୁ ନ ଥିଲେ । ମଧୁର ଜଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଦୀ ଯେଉଁଠି ଥିଲା,ସେଠାରେ ଦେବତାମାନେ ରହୁଥିଲେ । ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବହୁତ ଜମି ଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ତୁମେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ରାଜପଦ ପାଉଛ । ତାକୁ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ବୃକ୍ଷଟି ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ମୂଳରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା । ପୁଣି ଫାଉଣ୍ଡେସନରୁ ମୁଖ୍ୟ ୩ଟି ଶାଖା ବାହାରିଲା । ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ହେଉଛି ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର । ଥୁର ଅର୍ଥାତ୍ ଗଣ୍ଡିରୁ ପୁଣି ଛୋଟ ଛୋଟ ଶାଖା-ପ୍ରଶାଖାମାନ ବାହାରିଥାଏ । ଏବେ ତ ଏହି ବୃକ୍ଷର ମୂଳ ହିଁ ନାହିଁ, ଏପରି ଆଉ କୌଣସି ବୃକ୍ଷ ନାହିଁ । ଏହାର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥରେ ବରଗଛ ସହ ଦିଆଯାଇଛି । ସାରା ବର ଗଛ ଠିଆ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ଥୁର ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଳ ନାହିଁ । ଗୁଣ୍ଡି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସାରା ବୃକ୍ଷ ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳିତ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛି । ବାକି କେବଳ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଫାଉଣ୍ଡେସନ୍ ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ହିଁ ମୂଳ ଅଟେ ନା । ରାମରାଜ୍ୟ ଅଥବା ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ମୂଳରେ ଆସିଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ୩ଟି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ବୁଝୁଛ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଛୋଟ କୂଳ । ଛୋଟ-ଛୋଟ ମଠ-ପନ୍ଥ ବାହାରୁଛି ନା । ଅରବିନ୍ଦ ଆଶ୍ରମ ରହିଛି, ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି କାରଣ ସେଠାରେ ବିକାର ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଯାହା ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି ଆଉ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ହଙ୍ଗାମା ହୋଇଯିବ । ଏହି ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପବିତ୍ର ହେବା କଥା ଶୁଣୁ ନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବିକାର ବିନା ସନ୍ତାନ କିପରି ଜନ୍ମ ହେବେ । ବିଚରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନାହିଁ । ଗୀତାପାଠୀ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନୁବାଚ - କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଯାହାକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତଜିତ୍ ହୋଇଯିବ, ପରନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ଅକ୍ଷର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ଉପରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଯେପରି ହନୁମାନ ଦ୍□ାର ପାଖରେ ଜୋତା ଉପରେ ବସୁଥିଲେ, ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ସତସଙ୍ଗକୁ ଯାଇ କଡରେ ବସି ଶୁଣି ଆସ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅକ୍ଷର କହିବେ ତେବେ ପଚାର - ଏହାର ରହସ୍ୟ କ'ଣ? ଜଗତଜିତ ତ ଏହି ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଏହି ବିକାରକୁ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ କହିପାରିବ । କାରଣ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ ଯେ, ବତ୍ତର୍ମାନ ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମେ ମହାବୀର ମଧ୍ୟ ଅଟ । ଏଥିରେ ଡରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ପଚାରିବା ଦରକାର - ସ୍□ାମୀ ଜୀ, ଆପଣ କହିଲେ ଯେ ଏହି ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବୁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଏକଥା ତ କହିଲେ ନାହିଁ ଯେ, ପବିତ୍ର କିପରି ହେବୁ? ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ପବିତ୍ର ରହୁଥିବା ମହାବୀର ଅଟ । ମହାବୀର ହିଁ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେବେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କାନ ତ ଭୁଲ୍ କଥା ଶୁଣିବାର ଅଭ୍ୟାସୀ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁଲ୍ କଥା ଶୁଣିବା ପସନ୍ଦ ହେଉ ନାହିଁ । ଠିକ୍ କଥା ତୁମର କାନକୁ ଭଲ ଲାଗିବ । ହିୟର ନୋ ଇଭିଲ୍... ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସୁଜାଗ ତ' ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଦରକାର । ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସବୁ ପବିତ୍ର ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଅପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏହିପରି ବୁଝାଇବା ଦରକାର । କୁହ, ଆମ ପାଖରେ ଏହି ସତସଙ୍ଗ ହେଉଛି, ସେଠାରେ ଏକଥା ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ, କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କର ଯେ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି, ଭାଇ-ଭାଇର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପକ୍କା କର ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ଭାରତ ବହୁତ ଭରପୁର ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଲି ହେବା କାରଣରୁ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଭାରତ ଧନ-ଦୌଲତ, ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ସବୁଥିରେ ଭରପୁର ଥିଲା । ଏବେ ଦୁଃଖରେ ଭରପୁର ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ଡାକୁଛନ୍ତି - ହେ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା, ସୁଖକର୍ତ୍ତା... । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପଢୁଛ । ଏପରି କିଏ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦ ସୁଖର ବର୍ସା ନେବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଅଲଫ (ବାବା)ଙ୍କୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଅଲଫଙ୍କୁ ନ ଜାଣିଲେ କିଛି ବି ରହସ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ପଶିବ ହିଁ ନାହିଁ । ବେହଦର ବାପା ବେହଦର ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଏହି

ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଯିବ ସେତେବେଳେ ଆଗକୁ ବଢିବ । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ କିଛି ବି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ବାବା ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ତୁମେମାନେ ମନେ ପକାଉଛ । ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ଡାକିଛ । ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳୁଛି । ତଥାପି ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ସମୟ ଲାଗୁଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିଛ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ହିଁ କଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି । ଏହାଙ୍କ ପାଇଁ (ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ) ବହୁତ ସହଜ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଡାକୁଛ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ବାବାଙ୍କ ସବାରୀ ମୋ ଉପରେ ହେଉଛି । ତାଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା କରୁଛି, ବହୁତ ସ୍ନେହ କରୁଛି - ବାବା, ଆପଣ ବହୁତ ମିଠା, ଆମକୁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ କେତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବି ନାହିଁ । ଏବେ ବହୁତ ମନେ ପକାଉଛି । କାଲି ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା । ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଥିଲି, ଏକଥା ଜାଣି ନ ଥିଲି ଯେ ମୁଁ ଏହିପରି ହେବି । ଏବେ ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ଯୋଗୀ ହେଲେ ଏହିଭଳି ଦେବୀ ଦେବତା ହୋଇଯିବ । ମୋର ତ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ଦାୟିତ୍□ ନେଉଛନ୍ତି, ପାଳନା କରୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ ପରି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହୋଇଯିବେ । ତୁମେମାନେ ସେଇଥିପାଇଁ ଆସିଛ । ବହୁତ ବୁଝାଉଛି, ପିଲାମାନେ - ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କର, ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ତଥାପି ଯଦି ନକରୁଛନ୍ତି ତେବେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, ବୋଧେ ସମୟ ଆହୁରି ରହିଛି । କିଛି ନା କିଛି ଭୁଲ୍ ହେଉଛି । ଛୋଟ-ବଡ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହରେ ବୁଝାଉଛି - ପିଲାମାନେ, କୌଣସି ଭୁଲ କର ନାହିଁ, କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । ଭୁଲ କରୁଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖ ଦେଉଛ । ବାବା କେବେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ସେ ତ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି - ମାମେକମ୍ ୟାଦ କରୋ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ୟାଦ କର ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବହୁତ ମଧୁର ହୋଇଯିବ । ଏହିପରି ମଧୁର ହେବା ଉଚିତ୍ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କର । ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଏଠାକୁ ଅପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆସିବାର ହୁକୁମ ନାହିଁ । କେବେ-କେବେ ଆସିବାକୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତାହା ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ । ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯିବ କହିବେ ଏହା ହେଉଛି ଟା□ାର ଅଫ ପ୍ୟୁରିଟି (ପବିତ୍ରତାର ଶିଖର), ଟା□ାର ଅଫ୍ ସାଇଲେନ୍ସ (ନୀରବତାର ଶିଖର) । ବାବା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି ନା । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା - ହେଉଛି ହାଇଏଷ୍ଟ ପା□ାର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶକ୍ତି । ସେଠାରେ ବହୁତ ସାଇଲେନ୍ସ ରହିଥାଏ । ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଝଗଡା ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବହୁତ ଝଗଡା ହେଉଛି, ତେଣୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବ ଶାନ୍ତିର ଧାମ ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମଲୋକ । ପୁଣି ଶରୀର ଧାରଣ କରି ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍□ରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିବ ସେଠାରେ ବି ଶାନ୍ତି ରହିଥିବ । ଆତ୍ମାର ସ୍□ଧର୍ମ ଶାନ୍ତି ଅଟେ । ଅଶାନ୍ତି ରାବଣ କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତିର ଶିକ୍ଷା ପାଉଛ । ଯଦି କେହି କ୍ରୋଧ କରନ୍ତି ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଶାନ୍ତ କରିଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ତୁମର ସାରା ଆବର୍ଜନା ବାହାରିଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ନୁହେଁ । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ସବୁ ଆବର୍ଜନା ଭସ୍ମ ହୋଇଯାଏ । କଳଙ୍କି ବାହାରିଯାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାଲି ଭଳି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲି, କ'ଣ ତୁମେ ଭୁଲି ଯାଇଛ? ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥା । ସେମାନେ ଲକ୍ଷେ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ସତ୍ୟର ଅନ୍ତର ଜଣାପଡୁଛି । ତୁମକୁ ବାବା ଆସି ବତାଉଛନ୍ତି ମିଥ୍ୟା କ'ଣ, ସତ୍ୟ କଣ? ଜ୍ଞାନ କ'ଣ, ଭକ୍ତି କ'ଣ? ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାର କାହାକୁ କୁହାଯାଏ? ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି । ସେଠାରେ ବିକାର ନଥାଏ । ତୁମେମାନେ ନିଜେ କହୁଛ - ଦେବତାମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । କାରଣ ସେଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ତ ସହଜ ବୁଝିବାର କଥା । ପୁଣି କ'ଣ କରିବା ଦରକାର? ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର, ଅନ୍ୟ କଥାଟି ହେଲା ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ପବିତ୍ର ହେବାରେ ମହାବୀର ହେବାକୁ ପଡିବ, ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ଅନ୍ତରର ଆବର୍ଜନାକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଶାନ୍ତ ସ୍□ଧର୍ମରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ, ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ବାବା ଯେଉଁ ସଠିକ୍ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତାହା ହିଁ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ । ହିୟର ନୋ ଇଭିଲ୍... ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଜାଗ କର । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ କରାଅ ।

ବରଦାନ**:-** ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସଦା ସ୍□ସ୍ଥ ଭବ ।

ଏହି ଅଲୌକିକ ଜୀବନରେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ଉଭୟ ସୁସ୍ଥ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ସୁସ୍ଥ ଥାଏ ସେତେବେଳେ ଶରୀରର ହିସାବ-କିତାବ ବା ଶାରୀରିକ ରୋଗ-ବ୍ୟାଧି ଶୂଳୀରୁ କଣ୍ଟା ହେଉଥିବା କାରଣରୁ, ସ୍□-ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ବା ଚେହେରାରେ

ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ସେମାନେ କର୍ମଭୋଗର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କର୍ମଯୋଗର ସ୍ଥିତିର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ କଷ୍ଟକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ନିଜେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବା ସହିତ ବାତାବରଣରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ତରଙ୍ଗ ଖେଳାଇଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ମନ ଦ୍□ାରା, ଶରୀର ଦ୍□ାରା ଏବଂ ପାରସ୍ପରିକ ସ୍ନେହ ଦ୍□ାରା ସେବା କରିବ ତେବେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***